

Aphrodite

De eerste vlammen spaarden onze huizen.
Ons dorp zou verdwijnen wanneer de
brandhaarden zich zouden verenigen zoals
mensen die bij elkaar horen.

In haar houten huis bleef de vrouw
versteend achter. Liefde voor haar had nooit
vlam gevat, maar het lichaam dat haar dat
deed geloven wel. Zij was overwonnen,
genomen en achtergelaten als een gedooft
passie.

Zij nam plaats op haar rug, zoals men haar
het liefst had. Zij sloot haar benen met de
ketens van alle gebroken beloftes. Voordat
het vuur het huis bereikt had, stak zij
haarzelf in brand.

“Jammer niet om mij alsof ik aan de hitte zal
lijden. Voordat mijn vlees aan vlammen
kleeft, ben ik bezweken aan de gedachte van
het leven waarin ik heb geloofd.”

Paris
Dan Afrifa